

Poem omagial - Insula lui Ovidiu

Followed by:
0 authors

poem inspirat din legenda Insulei lui Ovidiu



POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 5 luni în urmă



dacă vrei să știi

ce înseamnă singurătatea

gândește-te la Ovidiu

și la petecul lui de pământ calcaros

înconjurat de apa lacului Siutghiol

gândește-te la omul care privea cerul

și atingea norii cu degetele

încercând să-i aducă mai aproape de el

încât să fie trepte către templul zeilor

și să afle direct din gura lui Jupiter

de ce trebuia să îndure exilul

gândește-te cum implora pescărușii

care plonjau după hrană

în dâra de spumă din spatele

corăbiilor care traversau lacul:



Acest text îți aparține

Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

641 vizualizări | 18 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali



Like

284 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu tr MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și evenimente

„- nu mă luați și pe mine

cu voi până la Mediterana?”

dar pescărușii se așezau pe catarge

și îl priveau ca pe un frate de-al lor

cu aripile frânte

de care trebuiau să se despartă

fără să scoată un țipăt

gândește-te la brațele lui cum trăgeau

neputincioase la ramele unei corăbii imaginare

sau la sufletul lui care încerca să sufle în pânze

zadarnic efort și sufletul rămânea atât de singur

încât nu mai știa pe ce lume se află

oare insula era purgatoriul

în care trebuia să se curețe de toate

păcatele sale?

gândește-te cum vorbea cu peștii bătrâni

pe care-i hrănea cu firimituri de pâine

despre inima lui pe care timpul

o curățase de solzi

și o lăsase să bată pe țărmul amintirilor

tot mai erodat de ambiguități

și lacune

gândește-te la poemele lui triste

scrijelite pe scoarța sălciilor plângătoare

sau pe scoarța stejarului bătrân

din fața colibei din chirpici

în care își ducea veacul

gândește-te la crivățul iernii

și la salbele de lacrimi înghețate

dăruite zeilor în schimbul unor cuvinte

care să-i aline dorul de casă

gândește-te la hainele lui ponosite

impregnate cu mirosul puternic de baltă

sau cu fumul de bălegar

unde erau mantiile lui curate și elegante?

unde erau băile romane

calde și pline de flori?

toate drumurile trebuiau să ducă la Roma

dar pașii lui Ovidiu se pierdeau pe o insulă pustie

poetul desena cu un băț de stuf pe nisipul umed

chipul soției sale, Fabia

chipul fiicei sale, Perilla

chipurile tuturor rudelor și prietenilor

apoi îi îmbrățișa pe toți cu un oftat îndelung

și rămânea doar cu cochilii de melci în palme

un șarpe se ivea dintre pietre

și-l ispitea să se aventureze

în adâncul apelor

nu greșise cu nimic

doar văzuse ceva ce nu ar fi trebuit să vadă

ceva care l-a inspirat să scrie

și să ia atitudine

împotriva unor acțiuni imorale

așa a devenit proscris

în afara legii

și câte scrisori i-a trimis lui Augustus

și câte scrisori i-a trimis lui Tiberius

degeaba dacă împărații aveau

inima de piatră

poetul a murit la Tomis

unde a fost și înmormântat

acum statuia lui de bronz ne privește meditativ

din fața muzeului de istorie

din Constanța

mulți trec pe lângă ea

fără să știe că Publius Ovidius Naso

a fost poetul roman care a devenit

poetul Daciei Pontice

poetul care a scris în limba geto-dacilor

contopindu-și sufletul

cu cel al înaintașilor noștri

gândește-te, gândește-te

și iar gândește-te

2000 de ani au trecut

de la ultimii pași ai poetului

pe acel petec de pământ calcaros

înconjurat de apa lacului Siutghiol

iar dacă nu mă crezi

poți merge și tu pe insula lui Ovidiu

iar când valurile vor mângâia țărmul

vei auzi Tristele și Ponticele

*Poem dedicat marelui poet latin Publius Ovidius Naso la împlinirea a 2060 de ani de la naștere și a 2000 de ani de la moarte. Autorul adresează mulțumiri ziarelor Adevărul și Observatorul din Toronto, agenției de presă Romanian Global News și revistelor Feed Back, Poezia, Baaadul literar, Banchetul, Boema, Revista Nouă, Conta, Portal-Măiastra etc. pentru publicarea poemului "Insula lui Ovidiu".

Reply

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC



★ Luminez ultimii pași ai poetului...

Teodor Dume - 5 luni în urmă

"dacă vrei să știi/
ce înseamnă singurătatea/

gândește-te la Ovidiu/
și la petecul lui de pământ calcaros/
înconjurat de apa lacului Siutghiol"

E un text de nivel absolut cum îmi place mie să spun la textele care
mi-au împlinit lectura.

Textul l-am citit și recitat cu mult timp în urmă în diferite reviste
literare unde a fost publicat.

Când sufletul dictează eu tac și mulțumesc autorului pentru hrana pe
care mi-a dat-o acest text

Textul e împlinit vizual și tocmai de aceea acaparează și te izbeste
precum un val

Luminez pașii ce duc înspre insula pustie a lui Ovidiu...

Cu dinceritate,

Teodor Dume

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲



insla lui Ovidiu

nicolae tomescu - 5 luni în urmă

Îmi aduce aminte de "Dumnezeu s-a născut în exil" de Vintilă Horia.
"Oare insula era purgatoriul...?"

Noțiunea de purgatoriu apare doar în evul mediu odată cu religia
catolică.

Dar ce bine este surprinsă drama poetului: "gândește-te la brațele lui
cum trăgeau

neputincioase la ramele unei corăbii imaginare ..."

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲



Acest frumos poem, închinat unui poet

Papadopol Elena - 5 luni în urmă

îmi place! Lecturându-l, îmi completează răspunsul la atât de prezenta
întrebare ce înseamnă singurătatea. Întreg poemul are valoare
expresivă și se află într-o permanentă relație cu tema exilului poetului
Publius Ovidius Naso. M-a impresionat această tristețe a îndepărtării
poetului, în ciuda erudiției sale și, mai ales, dorința lui de a-și revedea
ființele cele mai dragi, soția sa, Fabia, și fiica, Perilla. M-am oprit,
bineînțele, în timpul lecturii, asupra figurilor de stil, care mie îmi plac
foarte mult și se remarcă, pentru că sugerează tensionarea situației,
transferând psihologic starea de suferință a poetului Ovidius în poem
și acesta, la rândul său, lectorului. Versurile conțin și o cheie de
interpretare, un mesaj, dincolo de tragismul surghiunului, relevând nu
doar un caz particular, ci subordonează ideea de exil la scară
generalizată.

nu greșise cu nimic

doar văzuse ceva ce nu ar fi trebuit să vadă

ceva care l-a inspirat să scrie

și să ia atitudine

împotriva unor acțiuni imorale

așa a devenit proscris

în afara legii

și câte scrisori i-a trimis lui Augustus

și câte scrisori i-a trimis lui Tiberius

degeaba dacă împărații aveau

inima de piatră

Mulțumesc mult pentru poemul deosebit!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲



raspunsuri

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

Domnule Teodor Dume vă mulțumesc din suflet pentru comentariul și aprecierea Dv.! Gestul Dv. înseamnă foarte mult pentru mine! Uneori tăcem, alteori spunem ce ne dictează sufletul și inima. Aveți dreptate. Vă doresc multă sănătate!

Domnule Nicolae Tomescu, nu am scris purgatoriul cu P mare, ci cu p mic. Termenul purgatorium apare mai demult, în latină, cu sensul de purificare. Mult mai târziu a devenit parte a doctrinei catolice. Oricum, puteți lua în considerare faptul că am dorit să modific un pic adevărul istoric, pentru a-i face pe cititori să înțeleagă mai bine suferințele poetului. Nu uitați că și Eminescu a modificat adevărul istoric, menționându-l pe Mircea, prin gura lui Baiazid, ca fiind un moșneag atât de simplu după vorbă, după port, iar în acele vremuri, Mircea avea doar 40 de ani. Sau că a pomenit de bătălia de la Rovine, Rovine neexistând, de fapt, ca localitate. Rovine este, de fapt, o formă de relief, un loc mlăștinos. Eu, oricum, vă mulțumesc pentru atenția deosebită cu care ați citit textul meu și vă felicit pentru spiritul de observație!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲



Doamna Elena Papadopol

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

Îmi cer scuze, v-am observat comentariul cu întârziere. Pentru noi, dobrogenii, Ovidius ocupă un loc aparte în inimile și sufletele noastre. Am vizitat de nenumărate ori Insula lui Ovidiu, un loc de o frumusețe aparte, ba chiar am și pescuit pe acolo, m-am jucat cu șerpii, am ascultat țipătul pescărușilor... Cu alte cuvinte, m-am integrat fizic și psihic în acel loc, ceea ce m-a ajutat să înțeleg mai bine trăirile poetului pe care l-am citit cu mare drag. Legenda, în sine, a circulat din generații în generații, cu toate că nu există date certe că Ovidiu ar fi trăit acolo. Oricum, legenda m-a impresionat și i-am dat o formă poetică, adăugând elementele pe care le-am descoperit la fața locului și informațiile din izvoarele istorice cu privire la viața poetului și motivele pentru care a fost exilat. Mă bucur că v-a plăcut acest poem și vă mulțumesc pentru apreciere!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

ADAUGĂ OPINIA TA!



Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este [poezie.ro](#).

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dictionar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)